

ΜΙΚΡΗ ΜΑΜΑ – PETITE MAMAN

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Σελίν Σιαμά
Ηθοποιοί: Ζοζεφίν Σανζ, Γκαμπριέλ Σανζ,
 Στεφάν Βαρουπεν

Φωτογραφία: Κλερ Ματόν
Μοντάζ: Ζουλιέν Λασερέ
Μουσική: Ζαν Μπαπτιστ ντε Λουμπιέ
Χώρα: Γαλλία
Διάρκεια: 72'

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 6 Βραβεία:
 Film by the Sea International Film Festival 2021,
 Βραβείο Καλύτερης γαλλικής ταινίας.
 Los Angeles Film Critics Association Awards 2021,
 Βραβείο LAFCA καλύτερης μη αγγλόφωνης ταινίας.
 Mar del Plata Film Festival 2021, 2 Βραβεία Φωτο-
 γραφίας και Ειδική μνεία στη σκηνοθέτη.
 San Sebastián International Film Festival 2021,
 Βραβείο Κοινού.
 Stockholm Film Festival 2021, Βραβείο FIPRESCI.
 16 Υποψηφιότητες καλύτερης ταινίας σε φεστιβάλ
 ανάμεσα στα οποία:
 Berlin International Film Festival 2021
 British Independent Film Awards 2021
 Chicago Film Critics Association Awards 2021
 Chicago International Film Festival 2021

**Παραμυθένια ατμόσφαιρα, ρεαλιστικά συναισθή-
 ματα, σκηνοθετική κομψότητα: Η Σελίν Σιαμά ("Το
 Πορτραίτο Μιας Γυναίκας που Φλέγεται") προσεγ-
 γίζει τη σχέση κόρης – μητέρας μ' έναν απίστευτα
 λιτό και απροσδόκητα ευρηματικό τρόπο, ο οποίος**

**αποτυπώνει αφοπλιστικά την περίπλοκη παιδική
 ψυχοσύνθεση.**

**Η νέα ταινία της Σελίν Σιαμά μετά το «Πορτρέτο
 Μιας Γυναίκας που Φλέγεται», ένα καθηλωτικό
 παραμύθι για την απώλεια και την αναγέννηση,
 για μαμάδες και κόρες.**

Μετά τις Ζουλιάν Ντικουρνό ("Titane") και Οντρέ Ντι-
 γουάν ("Το Γεγονός"), οι οποίες απέσπασαν τα πρώτα
 βραβεία στα φεστιβάλ Κανών και Βενετίας, αντίστοιχα,
 η τελευταία ταινία της Σελίν Σιαμά έρχεται να επιβεβαι-
 ώσει πως **το νέο γαλλικό σινεμά βρίσκεται σε ασφα-
 λή χέρια**. Χέρια σκηνοθετριών οι οποίες κατακτούν τον
 κόσμο εμπλουτίζοντας την κινηματογραφική μυθολογία
 της θηλυκής ενηλικίωσης / ανεξαρτητοποίησης με
 φρέσκιες ιδέες και συναρπαστικές εικόνες.

**Η 41χρονη Σιαμά εστιάζει σταθερά σε ζητήματα
 γυναικείας ταυτότητας και σεξουαλικής αφύπνι-
 σης** ("Water Lillies", "Αγοροκόριτσο", "Κορίτσια"),
 αποδεικνύοντας με το "Πορτραίτο Μιας Γυναίκας που
 Φλέγεται" πως διαθέτει αφηγηματική τόλμη, ποιητική
 ευαισθησία και κοινωνική οξυδέρκεια. Θα τις επι-
 στρατεύσει ξανά για να μας διηγηθεί την ιστορία της
 μικρής Νελί, η οποία ξεκινάει με μια απώλεια και μια
 σειρά αποχαιρετισμών. Η μητέρα της μητέρας της έχει
 μόλις πεθάνει και το κορίτσι περνά από τα δωμάτια
 του οίκου ευγυρίας όπου ζούσε για να χαιρετήσει μία
 μία τις ηλικιωμένες φίλες της γιαγιάς της. Κατόπιν θα
 ταξιδέψει με τη μαμά της ως το πατρικό της τελευταίας
 στην εξοχή, όπου μαζί με τον πατέρα της θα κάτσουν
 για μερικές μέρες όλοι μαζί να τακτοποιήσουν τις τε-
 λευταίες εκκρεμότητες. Είναι το σπίτι όπου μεγάλωσε
 η μητέρα της, την οποία αρχίζουν να πλημμυρίζουν οι

αναμνήσεις. Το επόμενο πρωί, όμως, εκείνη θα φύγει ξαφνικά, ενώ λίγο αργότερα η Νελί θα συναντήσει στο διπλανό δάσος ένα συνομήλικό μ' αυτήν κορίτσι που της μοιάζει και την λένε Μαριόν, όπως και τη μητέρα της. Όταν θα πάει μάλιστα σπίτι της, εκείνο είναι πανομοιότυπο με το δικό τους, αλλά με τα έπιπλα ελάχιστα φθαρμένα, και η μητέρα της Μαριόν είναι η... δική της γιαγιά σε ηλικία σαράντα χρονών.

Μπορεί να ακούγεται σαν επεισόδιο της "Ζώνης του λυκόφωτος", όμως η "Μικρή Μαμά" δεν κάνει ούτε ένα μικρό βήμα μακριά από το ρεαλισμό. **Η Σιαμά διατηρεί μια ξεκάθαρη, ανεπιτήδευτη παιδικότητα στο βλέμμα με το οποίο αγκαλιάζει την πραγματικότητα της Νελί**, η οποία αμύνεται απέναντι στην τραυματική αίσθηση της (πολλαπλής) απώλειας με τον πιο αυτονόητο τρόπο. Την απόδρασή της στη φαντασία, την οποία η ταινία αντιμετωπίζει ακριβώς ως... αυτονόητη, περιγράφοντας με αξιοθαύμαστη σκηνοθετική κομψότητα πως στα μάτια ενός οκτάχρονου κοριτσιού όνειρο κι αληθινή ζωή, ανάμνηση και επιθυμία, παρελθόν και μέλλον μπορούν να συνυπάρχουν με μαγική απλότητα. **Η αφηγηματική οικονομία της ταινίας είναι υποδειγματική και η ψυχολογική ευαισθησία της αξιοθαύμαστη**, κατασκευάζοντας από βλέμματα, σιωπές και παιδικούς διαλόγους έναν παραμυθένιο κόσμο που δεν είναι άλλος από το δικό μας. Έχοντας όμως απολέσει προ πολλού την αθωότητά μας, έχουμε χάσει και την ικανότητα να αναγνωρίζουμε τα καθημερινά θαύματά του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

«Δεν φταις εσύ για τη θλίψη μου.» Ποια είσαι εσύ και ποια είμαι εγώ, ποια είναι η θλίψη και ποιος, τελικά, φταίει γι' αυτήν; Η απάντηση, σε όλα, είναι «η ζωή» σ' αυτήν, την πέμπτη ταινία της Σελίν Σιαμά (με πρεμιέρα στην Berlinale 2021 και βραβείο κοινού στο Σαν Σεμπαστιάν), ίσως την πιο απλή, αληθινή, προσωπική.

Η οκτάχρονη Νελί έχει μόλις χάσει τη γιαγιά της - δεν πρόλαβε να της πει κι ένα καλό αντίο. Μαζί με τη μαμά της, Μαριόν και τον μπαμπά της, πηγαίνουν στο πατρικό της Μαριόν, στο σπίτι της γιαγιάς, μέσα στο ονειρικό δάσος, για να το αδειάσουν και να το κλείσουν. Τη δεύτερη κιόλας μέρα, η Μαριόν θα φύγει.

Η Νελί, εξερευνώντας το σπίτι, παίζοντας στο δάσος, θα κάνει μια καινούρια φίλη: είναι κι αυτή οκτώ χρόνων και τη λένε Μαριόν.

Αν η Σιαμά στις προηγούμενες ταινίες της («Waterlillies», «Tomboy», «Girlhood», «Το Πορτρέτο μιας Γυναίκας που Φλέγεται»), καταπιανόταν σκόπιμα, οξυδερκώς, σε βάθος με τη γυναικεία φύση, τη διάσταση και τα (μη) όριά της, εδώ το κάνει με τον πιο φυσικό τρόπο. Χωρίς στόχο, μόνο με τον βιωματικό απόηχο, όπως αυτός αποτυπώνεται στο σενάριό της, στη σκηνοθεσία της, στην κατασκευαστική, ξανά, φωτογραφία της Κλερ Ματόν. Γιατί ήταν κορίτσι κι είναι γυναίκα, απλώς. Ντυμένη στα παστέλ χρώματα της προηγούμενης γενιάς, ή όπως αυτά χαράσσονται στη μνήμη και στο ανοιξιάτικο φως που ακολουθεί το θάνατο και φέρνει τη γέννηση, η «Μικρή Μαμά» μιλά για την απώλεια. Όχι μόνο των ανθρώπων, αλλά και της παιδικής ηλικίας, της ασφάλειας, της πηγαίας χαράς. Η Σιαμά ποτέ δεν δείλιασε μπροστά στα δύσκολα κι εδώ δουλεύει με δυο μικρά κορίτσια, αδελφές, αντλώντας από τα μάτια τους ευαίσθητες ερμηνείες.

Παραμύθι, ταινία φαντασίας, μια φέτα οικογενειακής ζωής, το φίλμ της μιλά σοβαρά κι αστεία για το πώς έχουμε, τελικά, όλοι το ίδιο DNA, πώς δεν ξεχνάμε, παρά μόνο όταν δεν ακούμε. Πώς κάθε μαμά και κόρη είναι ο ίδιος άνθρωπος, πώς ο χρόνος έχει, αναπόφευκτα, σημασία. Και το κάνει χωρίς έπαρση και χωρίς ίχνος βαρυσήμαντου, σε μια ταινία ακόμα πιο δύσκολη γι' αυτό το λόγο. Ταξιδεύοντάς μας για λίγο, μόλις εβδομήντα λεπτά, σ' ένα σπίτι στο δάσος, εκεί όπου ο ήλιος κι η σκιά των δέντρων κρύβουν τα προβλήματα και σημασία έχει μόνο το παιχνίδι. Για λίγο.

ΛΗΔΑ ΓΑΛΛΑΝΟΥ

CÉLINE SCIAMMA

Η Celine Sciamma γεννήθηκε το 1980 στο Pontoise, Γαλλία. Είναι Σεναριογράφος, Σκηνοθέτης και Σχεδιάστρια Κοστουμιών. Για τις ταινίες της έχει κερδίσει 51 βραβεία και 79 υποψηφιότητες.

Φιλμογραφία: 2021 Petite maman, 2019 Το Πορτρέτο Μιας Γυναίκας Που Φλέγεται, 2018 La Coupe Bernard Tapine (Documentary short), 2014 Les 18 du 57, Boulevard de Strasbourg (Short), 2014 Τα κορίτσια, 2011 Agorokoritso, 2010 Pauline (Short), 2007 Naissance des pieuvres.